

74. Nils Holgersson Del 9 [Lätt]

Hej och välkommen till avsnitt 74 av Slow Swedish with Katrin!

Vi ska äntligen få veta vad som händer i Vittskövle. Förra månaden hörde vi att gåsen blev tagen av några barn och Nils letade efter honom.

Länken till boken finns i inlägget på Patreon. Men det vi läser idag står som vanligt i dokumentet. Du hittar dokumentet i inlägget på Patreon.

Nu kör vi! Det här är en lätt version av sidorna 32-35 i boken. Delen som heter "Vittskövle" i kapitel 3.

Rika människor byggde såna här borgar för 350 år sedan, sa han.

Man såg att Vittskövle byggdes för länge sedan. När det var krig i Sverige och i Skåne. Runt borgen fanns en grav med vatten. Över graven låg en bro som kunde lyftas. Över porten fanns ett vaktorn. På sidorna fanns det gångar och i hörnen fanns det torn med tjocka väggar.

Men borgen byggdes inte i den värsta krigstiden. Jens Brahe, som byggde den, ville också göra ett fint hus. Man kan jämföra Vittskövle med Glimmingehus. Det byggdes lite tidigare. Jens Holgersen Ulfstrand som byggde Glimmingehus ville bara att det skulle vara en stark borg. Det skulle inte vara vackert och bekvämt.

Om man jämför med Marsvinsholm, Svenstorp och Övedskloster så ser man att de byggdes efter Vittskövle. Det var fred på den tiden. De som byggde de slotten ville bara att det skulle se fint ut.

Läraren pratade länge. Pojken som låg i väskan var otålig. Men han låg stilla. Personen som bar väskan märkte honom inte. Han bara bar väskan.

Tillslut gick alla in i borgen. Pojken hoppades att han skulle kunna lämna väskan. Men det kunde han inte. Han fick följa med in i alla rum.

Det blev en långsam tur. Läraren stannade hela tiden för att förklara och undervisa.

I ett rum fanns det en gammal eldstad. Läraren stannade där och pratade om olika eldstäder som människor hade använt förr i tiden.

Den första eldstaden inomhus var en sten mitt på golvet med ett hål i taket. Hålet släppte in regn och vind. Den andra var en ugn utan skorsten. Med den blev det varmt i stugan, men också mycket rök.

När Vittskövle byggdes hade man öppna spisar med en stor skorsten för röken. Men mycket av värmen försvann ut där.

Pojken, som ofta var väldigt otålig, fick ha tålamod den här dagen. Nu hade han legat i väskan i en timme.

I nästa rum stannade läraren framför en säng. Sängen hade stora gardiner. Han började då berätta om gamla sängar.

Läraren hade inte bråttom. Men han visste ju inte att det låg en pojke i en väska som väntade.

I ett rum med guldiga tapeter pratade han om att människor alltid har dekorerat sina väggar. I ett rum med ett porträtt på en familj berättade han om deras kläder. I festrummen berättade han om olika bröllop och begravningar.

Läraren berättade också om många män och kvinnor som hade bott i Vittskövle. Om Brahearna och Barnekowarna. Om Kristian Barnekow som hade gett sin häst till kungen. Om Margareta Ascheberg som var gift med Kjell Barnekow. När Kjell dog styrde Margareta gården i 53 år. Läraren berättade om bankmannen Hagerman som föddes fattig, men blev rik och köpte hela gården. Och om Stjernsvärdarna, som hade uppfunnit bättre plogar till människorna i Skåne.

Hela tiden låg pojken stilla i väskan. Nu visste han hur det kändes för mor och far när han stängt in dem i källaren. Det tog flera timmar innan läraren slutade prata.

Tillslut gick läraren ut ur borgen igen. Där pratade han om verktyg, vapen, kläder, hus, möbler och prydnader. Han sa att Vittskövle var en milstolpe. Där kan man se hur det såg ut för 350 år sedan. Har det gått framåt eller bakåt sedan dess?

Men nu behövde inte pojken lyssna mer. Personen som bar väskan var törstig igen. Han smög in i köket för att dricka vatten. Nu var pojken i köket och kunde leta efter gåsen.

Pojken tryckte lite för hårt på locket. Det öppnades. Det var inte ovanligt så personen med väskan tänkte inte på det. Han stängde locket igen.

Då frågade kokerskan om det var en orm i väskan.

"Nej, bara några växter" sa han.

"Det var något som rörde sig där" sa kokerskan.

Han öppnade locket för att visa att hon hade fel.

"Titta själv" sa han.

Nu kunde inte pojken stanna i väskan längre. Han hoppade ner på golvet och sprang iväg.

Pigorna såg inte vad det var. Men de sprang efter ändå!

Läraren pratade fortfarande, men blev avbruten av höga rop.

”Ta honom! Ta honom!” skrek de som kom från köket.

Alla unga män sprang efter pojken, som sprang snabbare än en råtta.

De försökte ta honom i dörren. Men det var svårt att fånga en så liten och snabb person. Han kom ut i friheten.

Pojken vågade inte springa till allén. Han sprang åt ett annat håll. Han sprang genom trädgården och in bakom slottet. Människorna jagade honom. De skrek och skrattade.

Pojken sprang så snabbt han kunde. Men människorna kom ändå närmare.

När han sprang förbi ett litet hus hörde han en gås och såg lite dun på trappan. Där var gåsen! Han hade fel förut. Gåsen var inte i slottet.

Nu tänkte han inte mer på de som jagade honom. Han klättrade upp på trappan framför huset. Men dörren var låst. Han hörde att gåsen skrek. Pojken kunde inte få upp dörren.

Människorna kom närmare. Och gåsen skrek mer i huset. Då tog pojken mod till sig och bankade på dörren så hårt han kunde.

Ett barn öppnade dörren. Pojken tittade in i rummet. På golvet satt en kvinna och höll i gåsen. Hon skulle klippa av hans fjädrar. Det var hennes barn som hade hittat honom. Hon ville inte göra honom illa. Hon ville bara klippa hans vingar så att han inte kunde flyga iväg. Men gåsen ville inte det!

Det var tur att kvinnan inte hade börjat klippa tidigare. Hon hade bara klippt två fjädrar när dörren öppnades. Pojken stod i dörren. Kvinnan hade aldrig sett en sån pojke förut.

Hon trodde att det var gårdstomten och tappade saxen. Hon glömde hålla fast gåsen.

När gåsen var fri sprang han mot dörren. Han tog pojken i farten. Utanför huset flaxade han med vingarna och flög upp i luften. Han satte ner pojken på ryggen. Sen flög de iväg och hela Vittskövle stod och tittade efter dem.

Oj oj oj, vilken dramatik! Det var tur att gåsen inte fick sina vingar klippta, eller hur?

Imorgon kommer den vanliga delen ur boken på långsam svenska.

Vi hörs då.

Hejdå!